

Prvapisanapotvrda riječi sokolar

Riječ sokolar jedna je od najstarijih latinicom zapisanih hrvatskih riječi, a potvrđena je u pisanim izvorima već u 11. stoljeću kao naziv za feudalnu titulu na dvoru hrvatskih vladara. U sačuvanim tekstovima srednjovjekovnih povelja, sastavljenih na latinskom jeziku, zapisane su najranije potvrde slavenskih, odnosno hrvatskih naziva za kraljeve dvorske službenike, primjerice *duornik* (dvornik, dvorski dostojanstvenik), *risarius* (rizar, kraljev rizničar), *scitnik* (ščitnik, kraljev štitonoša), *uinotoc*

(vinotoča, kraljev peharnik), *psar* (psar, nadzornik kraljevih pasa), *uolar* (volar, nadzornik kraljevih konjušnica).³

Uz njih je svoje mjesto na kraljevu dvoru imao i *socular* (sokolar, nadzornik kraljevih sokola). Najstarija sačuvana potvrda te titule nalazi se u ispravi iz doba vladavine hrvatskoga kralja Petra Krešimira IV. Riječ je o tzv. Potvrdi Radovanove darovnice samostanu sv. Krševana u Zadru iz 1070. godine, koja nam je danas dostupna u prijepisu iz 13. stoljeća.⁴

³ A. Kapetanović i P. Krmpotić, Najstarije hrvatske potvrde slavenskih apelativa (9–11. st.), *Ricerche slavistiche* 13 (59), Roma, 2015., 297–313.; H. Gračanin, Kralj Petar Krešimir IV. usredištu, *Bilten Društva za očuvanje šibenske baštine Juraj Dalmatinac*, Broj osmi, XII./2019., 59.

⁴ Zbirka najstarijih hrvatskih povelja, Hrvatski državni arhiv, 876–6.

